

■ Ένα σύγχρονο χαρακτηριστικό θαῦμα

Ἡ φροντίδα μας γιὰ τοὺς κεκοιμημένους* **«Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ λουλούδια σας...»**

Ἕνας ἰατρός ἐπρόκειτο νὰ πάη σὲ μία κηδεῖα ἐνὸς ἐκ τῶν ἀσθενῶν του. Γιὰ κάποιον λόγο καθυστέρησε στὸ σπίτι του, καὶ ὅταν ἔφθασε στὸ Κοιμητήριο, ἡ κηδεῖα εἶχε τελειώσει καὶ κανεὶς δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ.

Κρατώντας στὰ χέρια του μία ἀνθοδέσμη, κοίταζε ὀλόγυρα νὰ εὕρη κάποιον φρεσκοσκαμμένο τάφο, καί, ὅσο περισσότερο σκοτεινίαζε, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι του. Ὅμως στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς διὰ μέσου τῶν μακρῶν δενδροστοιχιῶν τοῦ Κοιμητηρίου, δὲν ἤξερε τι νὰ κάνῃ μὲ τὰ λουλούδια, κι ἔτσι τὰ ἐναπέθεσε σ' ἓναν ἄγνωστό του παλαιὸ τάφο.

Τὴν νύκτα εἶδε ἓνα ὄνειρο: μία νεαρὴ κοπέλλα τοῦ ἐμφανίσθηκε, τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμό της, καὶ τοῦ εἶπε πολὺ καθαρά:

● **«Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ λουλούδια σας· ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας μου, δέκα χρόνια πρὶν, κανεὶς ποτὲ δὲν μὲ θυμῆθηκε, καὶ ἐσεῖς εἴσθε ὁ πρῶτος ποὺ τοποθετήσατε λουλούδια στὸν τάφο μου».**

Τὸ πρωῖ ὁ ἰατρός σηκώθηκε συγκλονισμένος καὶ ἀπεφάσισε νὰ πάη στὸ γραφεῖο τοῦ Κοιμητηρίου, γιὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἀρχεῖο. Πρὸς ἐξαίρετη κατάπληξί του, εὗρηκε τὸ ὄνομα τῆς κοπέλλας καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ μνήματός της.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμή ἐγίνε ἓνας ἀληθινὸς Χριστιανός, καὶ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του πάντοτε θυμόταν στὶς προσευχῆς του ἐκείνη τὴν κοπέλλα, διὰ τῆς ὁποίας ὁ

Παντοκράτωρ Κύριος καὶ Θεός μας, κατὰ τὸ ἄπειρον ἔλεός Του, ἐπέστρεψε στὴν Πίστι τὴν πτωχή του ψυχή.

Αὐτὴ εἶναι μία ἀληθινὴ ἱστορία, ἡ ὁποία συνέβη στὴν Σερβία τὸ 1940-42.

(*) Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Μητροπολίτου κ. Βιταλίου (Ρ.Ο.Ε.Δ.) πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἐδουάρδου Ἀγγλίας (Βλ. Περιοδικὸ «The Shepherd», No7/April 1991, p. 9-10). ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.